

[Enggaard]

understreget det indtryk, som også førstebehandling gav, at der er en række partier her i tinget, som har søgt at forhale gennemførelsen af dette forslag. Det er deres formelle ret, men det er egentlig ejendommeligt, at vi i en så væsentlig sag skal opleve dette, at timerne går, på grund af at man har en sådan politisk modvilje imod det. Det er ikke så ofte, vi oplever her i Folketinget, at man ligesom forsøger at trække tingene rent teknisk i langdrag.

I den sammenhæng ville jeg godt nævne, at jeg egentlig også, som jeg var inde på ved første behandling, finder, at regeringen og socialdemokratiet kunne have haft lidt mere fart på med hensyn til at få eget forslag frem og få loven sat i kraft så hurtigt som muligt.

Jeg havde tidligere på dagen det indtryk, at de formelle problemer, der kunne være omkring trykningen af Lovtidende, kunne klares ved at udgive et særnummer, men jeg har forstået på et svar, som vi har modtaget her midt på aftenen fra arbejdsministeren, at i og med at man på et tidspunkt i går eftermiddags ikke var klar med vedtagelsen, havde man desværre forpasset det tidspunkt, hvor man kunne få det sat i Lovtidende, og dermed kunne ikrafttræden af loven først ske onsdag.

Dette får mig til at rejse det spørgsmål i forhold til regeringen, og det må vel være justitsministeren som den, disse forretninger navnlig hører under: hvad ville man egentlig gøre ved det principielle problem, hvis Folketinget en anden gang kom ud for behovet for en akut lovgivning, der behøvede en ikrafttræden på et tidspunkt, som ikke kunne afvente trykkespillet for Lovtidende?

Jeg mindes, at der har været situationer i historien, hvor man næppe har afventet, at Lovtidende blev trykt og kom på gaden, og jeg finder egentlig, at det er en ting, som Folketinget burde overveje som led i sit almindelig beredskab: hvad gør man, i det øjeblik man har behov for, at en lovgivning umiddelbart træder i kraft? Skal man da virkelig sige: det var bare synd, at trykkespillet for Lovtidende kl. 15 om eftermiddagen, eller hvornår det nu er, er overskredet; så må vi vente en dag mere, inden loven kan træde i kraft.

Jeg skal understrege, at de synspunkter vedrørende arbejdsmiljøundersøgelsen på slagteriområdet, som arbejdsministeren har

bebudet, er en sag, som efter venstres opfattelse er uafhængig af dette lovforslag. Derfor betragter jeg det samspil, som vi noterede os ved første behandling mellem socialdemokratiets ordfører og ministeren, som udtryk for, at socialdemokratiet har et politisk behov for at snakke om dette tema i forbindelse med denne lovgivning. Det kan jeg godt forstå, for det skal vel aflede opmærksomheden fra, at socialdemokratiet her lovgiver om et forslag, som arbejdernes side har forkastet. Jeg ved godt, at det kan frembyde nogle politiske problemer, og jeg har megen forståelse for dem, men jeg betragter i virkeligheden spørgsmålet om arbejdsmiljøforholdene på slagterierne, som er trukket ind i debatten her, som et udtryk for denne situation.

Jeg skal endelig sige på venstres vegne, at vi kan ikke stemme for ændringsforslagene fra retsforbundet uden for betænkningen eller for ændringsforslaget fra fremskridtspartiet, og jeg har ved første behandling begrundet hvorfor.

Ninn-Hansen (KF):

De bemærkninger, hr. Enggaard fremsatte til indledning om behandlingen af dette lovforslag, kan jeg tilslutte mig. Der er i realiteten ikke sket noget, siden vi skiltes her for 7 timer siden, som vi ikke kunne have undværet. Lovforslaget, der blev fremsat og førstebehandlet dengang, var godt nok, og der er ingen af de ændringsforslag, der er kommet i mellemtiden, som betyder en forbedring af lovforslaget. Derfor kan også jeg beklage, at der er gået denne lange tid med behandlingen her i tinget. Jeg mener, at når vi kommer i denne situation, bør vi kunne gøre tingene hurtigere.

Ved første behandling sagde jeg, at vi kunne umiddelbart give tilslutning til lovforslaget. Der var 3 grunde til denne bemærkning, som jeg selvfølgelig må erkende er usædvanlig for et oppositionsparti. Punkt 1. Det konservative folkeparti mente og mener, at det lovforslag, der er fremsat, er et lovforslag, som vi selv ville have skrevet det, hvis det havde været vores opgave at standse denne konflikt. Punkt 2. Det konservative folkeparti har den opfattelse, at når det gælder om at få samfundet til at fungere, er det vores hovedopgave at medvirke dertil og ikke at modvirke. For det tredje betragter vi denne